

Giới thiệu Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời

Truyện Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời của tác giả trẻ Milk Milk nói về những rung động đầu đời, khắc sâu trong từng nỗi nhớ... thời gian thay đổi, con người thay đổi, chỉ có nỗi nhớ đôi khi tưởng không còn nhưng thật sự vẫn vẹn nguyên trong mỗi chúng ta.

Và cô - Hà An mang theo mối tình đơn phương 5 năm với Lê Bách, sau đó bắt đầu yêu nhau 2 năm cùng Lê Quân thì chia tay đi du học. Sau khi trở về cô gặp lại cả hai chàng trai năm ấy, không biết ai sẽ cùng ai đi đến cuối cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: CHƯƠNG 1

Đó là những ngày cuối của thời học sinh, khoảng tháng năm tháng sáu, trời cực nóng, thi thoảng có vài cơn mưa..... dai dẳng.

“Con mưa đưa mình vào tháng sáu, thời gian trôi theo tiếng ve kêu, nghe mùa hạ bồn chồn gõ cửa, nhớ không em kỉ niệm rất nhiều”

Đôi khi con người ta rất ngốc nghếch, luôn tự lừa dối mình, và Hà An là một ví dụ, cô đã tự lừa dối bản thân từ hồi cấp hai đến hết những năm cấp ba : Lê Bách cũng yêu thích cô như cô yêu thích anh,

Cô đã do dự rất lâu, những ngày cuối bài vở rất nhiều, ai cũng tất bật với những dự định, nhưng không nói sợ rằng xa nhau mãi mãi, cơ hội gặp lại trong biển người sau này là rất mong manh,

Sau cùng Hà An quyết định đề thi xong sẽ thổ lộ lòng mình, dù sau cả lớp đã thống nhất sau khi có kết quả sẽ tổ chức liên hoan, họp mặt.

Đó là người tính, còn trời thì tính thì lại khác, hôm thi xong môn cuối Hà An bắt gặp Lê Bách kéo tay Minh Anh ra sau sân trường.... khoảng cách khá xa nhưng cô đoán được phần nào nội dung....

Mặc dù buồn phiền vô cùng nhưng Hà An vẫn cảm thấy may mắn, rất may là biết sớm, rất may là sau ngày thi Những ngày sau, cô từ chối tất cả mọi lời rủ rê của bạn bè, một mình gặm nhấm nỗi buồn, lên mạng xem phim thâu đêm suốt sáng, hết ăn, ngủ rồi lại xem phim....

Ba mẹ Hà An bận rộn suốt, thời gian gần thi thấy cô học hành mà phờ phạc hết cả người nên sau đó cũng không quản, để cho cô thư giãn....

Đến ngày có kết quả, Hà An cũng không đến trường, cô lên mạng xem kết quả, tổng điểm khá tốt, bình thường sức học của cô trung bình, nhưng do cô quyết tâm thi cùng trường với Lê Bách nên ra sức học tập,

Với số điểm hiện tại nếu không cùng trường Lê Bách thì cũng không đến nỗi không học được trường hạng A, haiz... thăm thò dài ngoai ngắn,cô vẫn còn thất tình.....

Có những mối tình thầm lặng đã kéo dài rất lâu, nhưng không phải ai cũng có can đảm nói ra, bạn bè thân thiết của Hà An chưa hề biết rằng cô yêu thích Lê Bách, có chăng Họa Mi từng nghi ngờ nhưng cô luôn không thừa nhận,

Ngày hè năm ấy, lần đầu tiên Hà An biết thế nào là không học hè, hiz... bình thường học bao nhiêu là môn, không hè nào được thanh thoi, hết ôn văn đến luyện toán, ngoại ngữ.....

Mà có học thì nhiều khi mới quên được nhiều cái, bây giờ thời gian nhiều như vậy, cô gần như phát điên, thôi thì mình tự học vậy, Hà An tự động đăng kí học thêm các ngoại ngữ, bơi lội, võ thuật.

Trong vòng ba tháng, lần đầu Hà An từ trắng trẻo trở nên rám nắng, ba mẹ cô đau lòng không thôi,nhưng bù lại cảm thấy con gái dường như khỏe mạnh, trưởng thành hơn rất nhiều.

Các trường đại học lần lượt công bố điểm chuẩn, có lẽ duyên số đã hết, lần này Lê Bách và Hà An không còn chung trường. So với mọi năm, thì năm này số người đăng kí vào Đại Học Trung Ân cao gấp 3 lần năm trước, Hà An lại vừa vận thiếu một điểm,

Ba cô định nhờ bạn cũ là đang làm hiệu trưởng trường Đại Học Trung Ân xin cho cô được vào học, Hà An biết tin vội vàng phản đối, cô không muốn ba mẹ phải quy luy, năn nỉ, đồng thời, cô không muốn sau này lại bị nói là nhờ quen biết mới có thể vào trường.

Hơn nữa Họa Mi, Thanh Ngọc và Lê Minh đều học Đại Học Hoa Nam, cô có thể tiếp tục học cùng bọn họ. Ba Lâm và mẹ Lâm thấy con gái quyết tâm như thế cũng yên lòng, dù sao hai người vẫn luôn bận rộn, Hà An có bạn bè chiều cô cũng tốt,

Gia đình ba người bạn thân thiết khá giàu có, nên nghỉ hè gần như du lịch suốt, Hà An vẫn đủ điều kiện tham gia, nhưng cô đều từ chối, gặp nhau chắc chắn bọn họ sẽ phát hiện cô có vấn đề, mà cô thì không muốn một ai biết chuyện.

Dù biết nỗi buồn sẽ vui bớt và niềm vui thì nhân đôi, nhưng không phải lúc nào chúng ta cũng sẵn sàng mở lòng, đôi lúc cái ta cần thật sự là một khoảng riêng, một mình ta với ta.

Tuần tới là bắt đầu nhập học, Đại Học Hoa Nam nổi tiếng với phong cách cổ kính, bao quanh trường là những hàng cây xanh lá, những bụi hoa trổ san sát nhau thẳng tắp, thoáng qua cứ như trong cổ tích, về thành tích thì thua trường Đại Học Trung Ân một bậc, tuy nhiên vẫn là một trong những trường top A của thành phố.

Hành trình mới sắp tới sẽ không như những ngày qua, cũng vẫn đi học, nhưng sẽ mang những tính toán khác, có lẽ đã đến lúc trưởng thành, mười tám tuổi với biết bao hoài bão và ước mơ, ai có thể bước tiếp, ai sẽ dừng lại, bạn bè xa nhau biết bao giờ gặp lại, và ai sẽ nhớ ai khi ngày về khó mà hẹn trước.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: CHƯƠNG 2

Còn một tuần nữa là bắt đầu nhập học, bao nhiêu là việc khiến ... ba Lâm mẹ Lâm lo lắng, dù luôn bận rộn nhưng bảo bối vẫn trong tầm tay, trong tầm mắt, nói chung vẫn giám sát được.

Mà giờ đây, không biết bao nhiêu tháng mới có thể gặp một lần, chưa kể những phát sinh chưa biết, thời gian về lại lùi lại. Dù sao dưới mắt ba mẹ dù bao nhiêu tuổi thì vẫn mãi là đứa con thơ bé bỏng, hưởng hờ Há An chỉ mười tám tuổi, cái tuổi mà cạm bẫy khắp nơi,

Kinh nghiệm của người này không thể truyền cho người kia, phương pháp dành cho người này cũng chưa chắc có thể áp dụng lên người khác, đôi khi có những vấn đề không thể giải thích hết bằng lời.

Cuộc sống này sẽ có va vấp, ngã rồi tự đứng dậy, nhưng mấy ai nói mạnh mẽ lại không khỏi xót xa khi đó là con của mình, đứa bé mang nặng, đẻ đau, chăm lo từng chút, ... Ba Lâm mẹ Lâm đã trải qua rất nhiều chống gai, nhưng làm sao để có thể truyền tải hết cho Há An.

Vì vậy những ngày trước khi nhập học với Há An vừa ngọt ngào vừa ... nhức đầu, hết ba Lâm đến mẹ LÂM thay nhau thủ thi bên tai, những lời mà có lẽ nhũn hơn mười tám năm qua cô từng nghe, thậm chí ba mẹ cô còn chơi trò lặp lại những gì đã nói với mục tiêu mưa dầm thấm đất.

Hơ, thật là khinh khùng khiếp, tự dung cô lại ngẫm nghĩ có khi nào sau này có khi đi lấy chồng, bài ca về ngày mai này lại tiếp diễn hay không, ... mới nghĩ thôi mà Há An đã thấy đau đầu,

Bình đến tướng đỡ, bất quá sau này cô chắc chắn phải bắt người nào đó gánh vác, mà lúc này chắc gì đã muốn yêu ai, ngày đó chắc cũng xa xôi lắm. ...

Thật sự nhiều sự việc ở đời, những tương xa xôi lắm lại gần như trước mắt, chỉ là những góc khuất có bị che lấp hay đơn thuần ta giả vờ như không biết mà thôi,

Ngày tự trường cũng đến, ba Lâm mẹ Lâm thời gian này gần toàn bộ công việc đều giao cho nhân viên, con gái bảo bối cần được quan tâm hơn bao giờ hết. Lúc chờ hai mẹ con Há An đến trường, ba Lâm mang đồ đặc xuống, vội vã gọi xe.

Mẹ Lâm dẫn Há An đến phòng đăng kí, thủ tục khá nhanh gọn, tạm thời các bậc phụ huynh thống nhất sẽ để Há An, Họa Mi, Thanh Ngọc và Lê Minh ở kí túc xá thời gian một khóa, sau đó sẽ xem xét nhà trọ chuyển ra ngoài,

Các phụ huynh sợ các cô vừa đến Đại học lại ở nhà riêng sẽ làm loạn, ăn chơi tự tập, mà để ở lâu thì ai cũng xót con gái, đơn giản là muốn các cô con gái có bài học về cuộc sống tập thể, về khó khăn trong tương lai, ...

Vì vậy dù không ai muốn nhưng vẫn phải nghe lời, do vậy đồ đạc của các cô mỗi người cũng không quá nhiều, ba của Họa Mi đã mua sẵn nhà, hết một khóa tầm 2 tháng là cả bọn đồng loạt dọn ra ngoài sống, thời gian này thì chịu khó chen chúc, chịu đựng vậy,

Mặc dù học cùng khoa cùng lớp nhưng chỉ có Há An và Họa Mi may mắn ở cùng phòng, còn lại đều chia nhau ra. Thanh Ngọc và Lê Minh mất mấy bí xị, nhần nhần nhỏ nhỏ, giận dỗi giậm chân đùng đùng trở về phòng.

Hiện tại Há An và Họa Mi đến sớm nhất, tranh thủ không có ai hai cô chọn ngay một giường hai tầng ngay phía gần cửa sổ, còn lại hai giường hai tầng một gần cửa ra vào, một gần nhà vệ sinh.

Không gian thì bé xíu, chật hẹp, mỗi giường kèm một tủ nhựa bé bé, hai cô nhìn nhau bật cười, như vậy thì chắc dễ được mấy bộ quần áo, còn sách vở chỉ có thể để dưới gầm giường,

Nhập gia tùy tục, Há An và Họa Mi cùng nhau lau dọn tủ và giường, sắp xếp đồ đạc sau cho gọn gàng nhất, chỉ để lại những gì cần thiết, còn lại Họa Mi mang xuống nhờ tài xế chở về ngôi nhà đã chuẩn bị trước, chịu khổ một thời gian vậy,

Các sinh viên có hai ngày để hoàn thành thủ tục nhập học, thường tân sinh viên thì đã hoàn thành ngày còn ngày đầu tiên, còn sinh viên các khóa sau thì sẽ từ từ, từ từ đăng kí sau.

Chưa đầy hai giờ các cô gái lại tập hợp đầy đủ, các phụ huynh còn dẫn đi ăn cơm. Mặc dù tâm trạng vẫn khá là phấn khích, nhưng do thức dậy từ sáng sớm nên các cô gái ai cũng đói bụng.

Trước đó ba Lâm mẹ Lâm đã yêu cầu được mời cơm, bà mẹ Họa Mi đã mua sẵn nhà, sau này lại cho con gái mình ở cùng, dù rằng chắc chắn sẽ trả sinh hoạt phí đầy đủ nhưng cũng nên thể hiện một chút, không thể thấy người ta giàu mà lợi dụng. Bọn bè có thể sống với nhau cả đời chủ yếu là do cách ăn ở, cư xử.

Những lúc hoạn nạn mới biết ai là bạn, hiện tại chưa biết thế nào nhưng Hà An luôn hiểu một nguyên tắc thuộc nằm lòng từ bé là phải nhân hậu, tuy nhiên không được nhu nhược, khi cần phải dứt khoát, từ bé ba Lâm mẹ Lâm đã nghiêm cấm tuyệt đối hành động bắt nạt những vật nuôi,

Vì vậy dù ít dù nhiều Hà An rất ác cảm với cái ác, cái xấu, nhưng cô cũng không dễ bị lợi dụng, khi cần thiết cô sẽ ra mặt, đưa ra ý kiến, còn vì mục đích cá nhân mà nhờ vả thì không bao giờ cô quan tâm.

Phòng ăn đã được đặt trước vài ngày là một khách sạn hạng sang, thức ăn bày biện rất đẹp, đồ ăn thật sự rất ngon. Thức ăn nhanh chóng được càn quét hết. Nhà hàng hôm nay khá đông khách, đa phần các gia đình đều mở tiệc ăn mừng ngày của các tân sinh viên.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: CHƯƠNG 3

Ngày đầu tiên đến trường gần như ai cũng hưng phấn, bốn cô gái ngồi cùng nhau, háo hức nhìn xung quanh. Hà An bản tính hơi lạnh lùng, bản thân cô trước giờ cũng ít khi thể hiện sự nhiệt tình, đôi khi lơ đãng được chuyện nào là cô lơ đãng luôn, quan tâm nhiều thêm một người.

Tuy nhiên điều này nói thẳng ra là người vô tâm. Trong nhóm Họa Mi là vô tư nhất, còn Thanh Ngọc là người hay châm chọc, thói quen hay do di truyền hay sao đó mà Hà An thấy cả nhà Thanh Ngọc luôn có cách nói chuyện này. Người bình thường mà chú ý từng lời ăn tiếng nói chắc chắn không ai chơi với bạn gái này.

Lê Minh cùng Thanh Ngọc lớn lên từ bé, nên có lẽ Lê Minh miễn nhiễm với tính xấu này của cả gia đình bạn, Hà An có cảm giác như vậy, không chỉ một người mà miễn nhiễm với cả nhà... Chắc vì vậy mà mới chơi được với nhau, Họa Mi thì hay cãi lại, cũng chỉ chóc cả ngày, nhưng lại dễ dàng cho qua, Hà An lại không quan tâm lắm, mệt, nói thì nghe... nên thành ra cả nhóm mới chơi được với nhau.

Họa Mi vô tâm theo kiểu tiểu thư, mà Hà An lại theo kiểu lạnh lùng, thường Thanh Ngọc cũng ít dám nói gì cô, mà thậm chí cô đưa mắt nhìn thì Thanh Ngọc cũng im bặt, đôi lúc có cô cảm giác mình cứ như sát thần.

Ba người bạn của Hà An giống nhau một chỗ cực kì cuồng các anh đẹp trai, thành ra từ lúc vào lớp cứ có anh nào nhìn nhìn như hoàng tử là các bạn lại nhao nhao lên, âm ỉ hết sức. Hà An cận gần hai độ, nên cô gần như nhìn xa ai cũng như ai, chưa kể cô không thích những người bề ngoài quá thu hút, đi theo giữ một lần.

Thành ra mặc kệ mọi người ồn ào, thật sự mỗi đám bạn cô là ồn nhất, Hà An lấy sách ra xem, cô đơn giản nhìn nhìn giết thời gian chứ thật sự không phải do chăm chỉ hay muốn thể hiện.

Đại học có khác, đến giờ giảng viên là một cô giáo tầm bốn mươi tuổi, khá sành điệu, cô vừa vào, liền chào cả lớp, không quan tâm lắm lớp có chào lại không bắt đầu nói về qui định, trong đó chủ yếu ai một thì cứ về, miễn đủ hai phần ba số giờ qui định. Cô giáo đầu tiên kiêm chủ nhiệm dạy môn Ngoại Ngữ tên là Minh Minh... Nhóm cô hay gọi nhau là An An, Mi Mi, Ngọc Ngọc và Minh Minh nên vừa nghe tên cô nhóm cô liền bật cười.

Hà An vốn lạnh lùng nên chỉ miệng cô chỉ cong lên một độ cong rất nhỏ, còn ba người bạn thì không kiềm chế được mà bật cười to, sau đó lại vội vã cúi đầu. Cô Minh Minh chỉ liếc mắt nhìn nơi phát ra tiếng động là đúng một giây, cô lại tiếp tục nói các vấn đề cơ bản về giáo trình.

Thường chủ nhiệm sẽ quan tâm khá nhiều đến lớp nhưng lúc này Hà An cảm thấy lớp chắc phải quan tâm nhiều tới cô thì phải. Vì chỉ sau vài lời giới thiệu cô bắt đầu bài giảng, viết rất ít, chủ yếu nói là nói, hết giờ cô chào cả lớp và ra về.

Tất cả các giảng viên đều như nhau, đại khái yêu cầu học đủ hai phần ba số tiết, làm bài trên năm điểm liền qua, muốn học thì học, không học ra ngoài, tránh làm phiền người khác.

Cuộc sống thật nhàn nhã mà! Tuy nhiên, Hà An biết bản thân không cố gắng thì sẽ có điểm số thấp, dù rằng điểm số không nói được điều gì nhưng các chứng chỉ nhìn vào điểm số lèo tèo thì thiện cảm giảm đi ít nhất ba phần.

Bối cảnh cô không hung hậu như Họa Mi, Thanh Ngọc và Lê Minh nên giờ đây chỉ có thể cố gắng cố gắng nỗ lực thật nhiều. Vì vậy gần như Hà An tốn

khá nhiều thời gian ở thư viện, lên mạng cũng có cái hay, nhưng cô hay bị sa đà vào xem những cái vớ vẩn, nên tốt nhất là đọc sách, kiểm chế bản thân lại.

Bài vở ngày càng nhiều, trên lớp các giảng viên gần như nói chung chung, thậm chí có hôm toàn nói những chuyện linh tinh đầu và đầu, thật không hiểu sao những vị trí đầu của toàn trường vẫn là những cái tên cô nhìn thấy hồi mới nhập học.

Nhiều lúc cảm thấy thật bất công, bản thân mình mày mò miệt mài, cố gắng lắm mới vừa đủ điểm đạt loại giỏi, còn những người kia, Hà An gần như lúc nào nhìn thấy cũng trong trường hợp đang đi chơi. Thậm chí có hôm học bài đến khuya, đói bụng còn cáo mà nhà không còn gì ăn, nên Hà An chạy vội ra hệ thống siêu thị nhỏ gần nhà, mở cửa 24/24 mua ít đồ về cầm cự, cũng bất gặp nhóm sinh viên giỏi kia đi chơi vừa về.

Bọn họ cũng vào siêu thị, miêng oang oang là hôm nay vui hơn hôm trước, sắp tới ngày nào cũng đi. Thật là không muốn người ta ghen ghét không được mà. Hà An dù bực bội trong lòng nhưng sắc mặt cô vẫn bình thường. ... à không, có hơi lạnh lùng một tí.

Hiện tại cô chưa muốn về ngay, học không cũng thật là mệt mà, nhưng làng thang ngoài đường giờ này thì càng không được, nên sau khi thanh toán, cô đến quầy lấy nước nóng cho vào mì, rồi lẳng lặng đến bàn dành cho khách đợi mì chín.

Thật trùng hợp mà, đám ôn thần kia cũng mua mì và ngồi bàn bên cạnh, ồn ào chết được, có biết đây là nơi công cộng không, nói liên hồi. Thật là tức chết người mà! Nhưng cô còn có thể làm gì, lấy tai nghe, uể oải mở một bản nhạc.

Đã lâu lắm không nghe nhạc từ điện thoại, hôm nay Hà An chân chính biết thế nào là đã bực bội còn gặp chuyện không vui, sao mà danh sách của cô toàn nhạc buồn không nê trời. Có lẽ thời gian lao vào học đã làm cô vui đi phần nào tâm trạng xưa nên càng nghe cô càng thấy bản thân mình thật sự không đầu vào đầu. Hà An tắt nhạc, gỡ tay nhẹ, cúi đầu ăn mì, ăn xong còn về học tiếp. Hizz, số cô thật khó mà, người ta thông minh học một biết mười, bản thân mình học mười biết một, thành ra cứ phải cố gắng cố gắng, chính là càng lúc càng quá sức mà.

Ăn xong ly mình, cảm giác no bụng làm cơ thể thoải mái không ít, các bạn của cô gia đình đều có nền tảng, nên không cần học hành gì nhiều, còn cô ba mẹ có công ty nhỏ, cô lại là con một, sau này còn phải về phát triển công ty, kiến thức đang học này chẳng biết có hữu ích hay không, ít ra sau này nếu gặp chuyện hi vọng có thể vận dụng được chút gì đó. Còn có ngoại ngữ thì chắc chắn sau này vận dụng rất nhiều, hiện tại tiếng Anh còn đỡ, tiếng Trung thật sự là khó học mà.

Thời gian đại học chỉ có bốn năm, sau này chân chính bắt đầu cuộc sống đi làm, thời gian này đầu óc còn nhồi nhét được nhiều đùng ừy khuất chính mình vậy, nghĩ vậy nên Hà An, nhanh chóng đứng lên, còn nhiều bài vở đang đợi ở nhà, mang ly bỏ vào sọt rác cô nhanh chóng đi về.

Vì đang mải suy nghĩ mà cô không biết rằng từ lúc bước vào nhóm người cô ghét luôn để ý đến cô. Ayda Hà An chính là mỹ nữ của khối, nổi tiếng với sự lạnh lùng, vừa nãy ngồi gần thật đúng mà mỹ nữ, da sáng mắt to tròn, mũi cao, miêng65 nhỏ, chỉ ăn mì thôi mà có cần dễ thương như vậy không.

Trời khuya lắm nên Lê Quân, Hạo Nam và Minh Khang bắt giấc lo lắng, sau đó nhóm bạn không được Hà An yêu thích lặng lẽ đi theo sau, mục đích nhằm bảo vệ cho cô. Nhưng Hà An thì không cảm thấy vậy, cô đi rất nhanh để về nhà thì thấy có có nhóm người âm thầm đi phía sau, không phải xui xẻo vậy chứ, Vì vậy cô gần như co giò lên chạy, bọn người xấu phía sau hình như cũng chạy, tới góc kia là đến nhà rồi. Tuy nhiên, Hà An càng run, nếu cô không kịp vào nhà thì sao, tối thế này, làm sao bây giờ.

Đến nhà cô run rẩy mở cửa, bất chợt nghe tiếng cười đằng sau, “Không cần phải sợ đâu Hà An, bọn mình thấy bạn về một mình đi theo bảo vệ thôi, con gái sau này đừng đi khuya, nguy hiểm lắm nhé!”

Nghe xong, Hà An dần bình tĩnh, quay lại nhìn nhóm bạn, cô thở phào nhẹ nhõm, vì hay ý y siêu thị gần nhà mà cô không nghĩ nhiều nguy hiểm đến vậy, lần sau sẽ rút kinh nghiệm, vì vậy Hà An khẽ mỉm cười cảm ơn, gương mặt hơi đỏ vì chạy nhanh, lại hơi tái vì sợ trong phút chốc bùng lên rạng rỡ khiến người đối diện lạc lối. Rất nhanh mọi người tự giới thiệu với Hà An rõ ràng, đây là Minh Khanh chuyên toán, thích ăn vặt, Hạo Nam giỏi thể thao, sau cùng đưa ra chủ bài là Lê Quân giỏi toàn diện, Đồng thời người này giờ thao thao bất tuyệt Quang Huy lại chớp mắt nhìn cô hỏi số điện thoại. cái này cũng quá riêng tư.

Hà An chưa biết từ chối thế nào thì Lê Quân đã lên tiếng giải vây, bảo cô vào nhà nghỉ ngơi, trời tối lắm rồi, khiến nhiều người hậm hực. Mỉm cười cảm kích, Hà An hẹn lúc khác gặp lại, vội vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: CHƯƠNG 4

Về phòng Hà An tiếp tục học, đến khoảng hai giờ sáng, cô sắp xếp gọn gàng, hẹn giờ báo thức rồi lên giường ngủ. Ngày mai là thứ bảy, trường học cho nghỉ nên cô sẽ tranh thủ đi siêu thị và làm vài việc linh tinh. ... lằm nhằm vài vấn đề cơ bản cần làm trong ngày mai rồi ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Đạo này học hành làm đầu óc làm việc quá sức nên gần như đặt lưng xuống giường là ngủ, đôi lúc buổi tối cô dựa lưng vào ghế nhắm mắt trong chốc lát thế là thành ngủ luôn đến nửa đêm giật mình thức dậy, Mà nguyên nhân do thay đổi tư thế mà ngã từ trên ghế ngã xuống, ... Thành ra ai mà bảo học không mệt thì xem lại nhé, không phát điên đã là may.

Đồng hồ báo thức vừa vang lên Hà An dậy ngay, cô tập thói quen không ngủ thêm, tối hôm qua đã muộn giờ nào dậy phải dậy ngay, chứ nằm thêm một chút thế nào cũng ngủ đến trưa, chưa kể tạo thành thói quen xấu, cứ nằm hoài càng lúc càng lười biếng. Vệ sinh cá nhân xong cô mở tủ lạnh, lấy thịt ướp sẵn để ngoài cho rã đông, vo gạo nấu cơm, bỏ quần áo vào máy giặt xong cô xuống dưới nhà lấy xe chạy đến siêu thị. Lần này là đồ ăn dự trữ cho cả tuần nên ghé siêu thị lớn sẽ rẻ và đa dạng hơn.

Loay hoay mua đồ theo từng danh sách định sẵn đã mệt người, chưa kể bản thân cô còn ham rẻ, thấy khuyến mãi thì cứ đắn đo, sau cùng cũng lấy thêm vài món mà chưa biết có dùng hay không nữa, không mua thì tiếc, Lần nào cũng tự nhủ lần sau không thế mà chưa lần nào bỏ được, mà hình như Hà An thấy bạn bè ai cũng gần như cô, chẳng qua cô tiết kiệm hơn người khác một chút thôi

Lúc chuẩn bị tính tiền Hà An gặp Lê Quân, gương mặt nhăn nhó rất khó chịu, có vẻ bị mẫu thân bắt đi xách đồ, bất giác cô bật cười, Lê Quân xoay người nhìn cô nhướn mày. Cảm thấy bản thân cũng không lễ độ nên Hà An, nghiêng đầu làm như đang nhìn xung quanh, ai ngờ người kia bước đến chỗ cô:” Hôm qua nhận ân tình, chưa trả, hôm nay lại cười nhạo ân nhân, em cũng xấu tính thật”.

Sao kì vậy, vụ gì mà nhận ân tình, rõ ràng bọn họ bám theo, làm cô sợ phát khiếp, chưa tính số, bây giờ còn đòi ân tình, vớ vẩn... Hà An vờ như không nghe, vậy là xem như cô không biết người kia nói gì là được phải không. Đẩy xe sang hướng khác, cô đến quầy tính tiền, ai ngờ người kia vẫn dây dưa đi theo, vậy thì làm như không thấy vậy.

Lê Quân bật cười, anh đi đến bên cạnh thì thầm “lát ra cửa đợi anh”, xong bước nhanh về chỗ phụ người thân mang ba bao hạt dẻ đài loan ra ngoài, đây là loại mới nhập, đang siêu khuyến mãi, Hà An cũng mua một túi để ăn, chứ mua cả mấy bao thế này thì hình như hơi nhiều thì phải.

Lúc này vì tránh Lê Quân nên Hà An thấy quầy trống ít thì vào, lúc này nhìn lại cô cảm thấy vô cùng hối hận. Hiện tại phía sau cô có thêm mấy người xếp hàng đợi, quầy này tuy ít khách nhưng ai cũng mua rất nhiều đồ, khi nào mới đến cô đây! Thật là xui xẻo mà! Gần ba mươi phút mới đến lượt, lưng chừng mang bao lớn bao nhỏ ra tăng hầm lấy xe thì ngay cửa thang máy Lê Quân đang đợi... không phải đợi cô chứ, Giả vờ như không thấy Hà An đang phía sau một anh chàng cao to, thanh mướt cô lảng lảng đi vào.

Bất giác cô nghe Lê Quân cười thành tiếng, bước vào ngay sau cô, kéo lấy những túi hàng, giành mang hộ, Hà An nhướn mày, “Đừng giận dữ nữa, để anh cầm!” đồng thời cười tươi như hoa. Không hổ danh là vương tử, bình thường chỉ nhìn đến anh người xung quanh đã cảm thấy khó thở, lúc này đây lại cười rạng rỡ, dù lạnh lùng nhưng trong phút chốc Hà An choáng váng, trai siêu đẹp a.... Vì vậy trong lúc không kiểm soát được cảm xúc cô lại buông tay để anh xách hộ. Mãi đến khi xuống tầng hầm, cô mới phát hiện mình thế mà bị sắc dụ, đến chỗ lấy xe, Hà An xoay người nhìn cái đuôi đi theo này giờ nhẹ giọng :” Đến nơi rồi, anh đưa lại đồ cho em”.

“Lúc này anh hứa đợi em nên sau khi cất đồ cho đi vào cốp, đi về rồi, giờ em chờ em đến trạm xe bus gần nhà em cho anh xuống nha.” Nói xong chủ động treo các bao hàng lên xe cô, lấy nón bảo hiểm đợi cho cô xong lấy nón bảo hiểm trong balô tự đội cho mình, “May mà hôm trước anh để nón trong xe, không là giờ không đi cùng em được rồi, nào, đưa anh chìa khóa”, Bàn tay chìa ra, miệng cười rạng rỡ.... Hà An lấy chìa khóa đưa xong lại cảm thấy mình đúng là bị sắc dụ mà, ... thờ dài cô leo lên xe ngồi phía sau Lê Quân, đến lúc này thì không đi cùng không được.

Về đến nhà, anh giúp cô mang đồ vào nhà xong không có ý định về do quá mệt, Hà An không nói nên lời, cô cũng không thể lên phòng, thế là mca85 kẻ người nào đó đang ngồi cô vào bếp chuẩn bị cho buổi trưa. Các bạn ở cùng cô luôn ăn ngoài, ngày thường thì thoải còn gấp, ngày nghỉ thì gần như về nhà hoặc đi du lịch đây đó, gần như Hà An là ở nhà nhiều nhất, nên thức ăn cô chuẩn bị thường ăn trong một ngày. Sau khi nấu ăn xong, cô mang một đĩa trái cây lên mời Lê Quân

- Anh hết mệt chưa vậy?

- Vẫn còn mệt lắm

- Em còn rất nhiều việc cần làm, anh có thể hôm khác đến không?

- Chúng ta ăn trưa xong anh về, chiều nay đi xem phim nhé, có mấy bộ phim rất hay, theo em mình xem phim nào bây giờ?

Chưa thấy ai vô lý như thế này, Hà An còn bao nhiêu kế hoạch đã sắp xếp, vậy mà ở đâu ra một người như thế này. “Em còn bài tập còn phải làm, rất nhiều việc cần hoàn thành, rất xin lỗi nhưng không thể đi xem phim cùng anh, khi khác em mời anh ăn trưa nhé!”

Anh làm bài cùng em, hai người cùng học thì nhanh hơn, em lấy tập vở xuống đi! Nói rồi tự lấy xách vở trong balo để lên bàn, hôm qua có vài bài Hà An thật sự không sao hiểu nói, nên cô lên lầu lấy sách vở mang xuống. Đúng là thông minh có khác, học cùng hai tiếng mà toàn bộ bài tập cô đều làm xong và hiểu rõ, Nếu để bản thân tự mày mò thì theo đúng kế hoạch là ngày mai vẫn còn bài toán tin nâng cao thầy dành riêng cho những người muốn làm thêm, có Lê Quân thì bài toán thì vấn đề được giải quyết một cách gọn gàng.

Tâm trạng tốt nên Hà An rất vui vẻ dọn cơm cùng ăn, sau khi ăn xong Lê Quân rửa chén xong hẹn chiều đến đón cô theo kế hoạch, cô rất vui vẻ đồng ý. Sau khi khóa cửa, Hà An lên phòng tranh thủ... phơi quần áo, lúc này nhìn đến danh sách việc làm mới nhớ, đắp mặt nạ, và ngủ một chút, đến chiều dọn dẹp vệ sinh phòng ở, vệ sinh cá nhân, chuẩn bị quần áo đi xem phim.

Có lẽ chưa bao giờ quen ai nên Hà An rất bối rối, mà hôm nay đi cùng nhau thì xem quan hệ là thế nào, Thật khó nghĩ, haiz, trước mắt cứ xem như bạn bè cùng nhau đi với nhau, ... vậy có trang điểm hay không? Đắn đo hồi lâu cô quyết định đánh một ít son cho hồng một chút, hi vọng là nhìn không quá điệu đà.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: CHƯƠNG 5

Hà An cảm thấy bộ dáng của cô rất này rất xinh đẹp... không biết có phải mèo khen mèo dài đuôi hay không nhưng hiện tại cô cảm thấy vô cùng hài lòng với nhan sắc của mình. Thói quen từ bé của Hà An là luôn mang theo một túi xách nhỏ đựng linh tinh vài đồ đạc cá nhân, đang loay hoay không biết chọn cái nào thì chuông cửa vang lên, cô liền chọn nhanh một cái màu xanh, cùng màu với chiếc đầm cô đang mặc.

Xuống dưới nhà mở cửa, cô mỉm cười, không nghĩ Lê Quân bình thường đã chói sáng như vậy lúc này lại càng nổi bật, áo sơ mi cũng màu xanh nhạt giống cô, quần jean bụi bặm... cư xử như hoàng tử, anh bước sang một bên, hơi cúi người, làm động tác mời... Hà An bật cười, vừa bước ra ngoài thì Lê Quân đã kéo cô lại chỉnh tóc cho cô, không biết có thật sự hay không nhưng anh mắt rất chăm chú, sau đó nắm lấy tay cô kéo về phía trước.

Anh mở cửa xe, cô bước vào, vào vị trí lái Lê Quân tiếp tục nhìn Hà An, chớp mắt nghĩ hoặc, co buột miệng

- Anh làm sao vậy?

- Anh không nằm mơ chứ?

- Sao anh lại nằm mơ?

- Em đồng ý đi chơi cùng anh.

- Em đồng ý đi chơi hôm nay thôi mà, có phải hứa đi cùng hoài đâu!

Lê Quân bật cười, cho xe chạy đến rạp chiếu phim, lúc hai người đến nơi là vừa lúc bắt đầu, nắm tay cô lên lời vào vị trí, xong không buông tay ra. Hà An nhiều lần kéo kéo mà không thành công, người nào đó vẫn cầm chặt tay, mỉm cười khiêu khích,

- Ngày mai đi công viên với anh thì anh buông tay!

-

- Hôm nay anh giúp em bao nhiêu là việc, sắp tới lại học cùng em, anh như vậy chứ thông minh lắm, học một biết mười, em học cùng anh vừa vui nè, vừa nhanh nè, đồng ý đi cùng anh nhé,

- Uhm.

Sau khi suy nghĩ thiệt hơn cô liền đồng ý, hôm nay không phải rất rõ ràng sao, ai mà không muốn có thời gian thư giãn, học hoài rất mệt người, nhưng ai bảo cô không thông minh, đành phải dùng cần cù bù lại. Mà đôi lúc nghĩ hoài nghĩ không ra, thật là điên đầu mà... với lại xem như đi với nhóm Họa Mi, không nên suy nghĩ linh tinh.

Hai người lại tiếp tục xem phim, haha, Lê Quân bật cười, anh thế nhưng vội vàng mua vé xem phim hoạt hình, lúc phát hiện thì đã lỡ nên anh làm như đúng là phim anh chọn cho cô. Nhưng ai nghĩ là Hà An rất thích, sau khi xem phim anh và cô liền đi ăn uống chút gì đó, rồi cùng nhau tản bộ. Cô luôn cười rạng rỡ khi kể lại cho anh nghe đoạn con khủng long to lớn nhưng ngu ngốc, làm rất nhiều việc tốt nhưng cuối cùng lại không đầu vào đâu.

Chờ Hà An đến nhà cô Lê Quân vẫn còn luyến tiếc, dù sao mai cũng sẽ gặp, nên sau khi hẹn giờ căn dặn cô ngủ sớm anh ra về.

Hoài An về đến nhà tắm rửa thay đồ, mang quần áo vào phơi trong nhà xong cô rất ngoan ngoãn nghe lời đi ngủ sớm, thật sự bản tính cô rất trẻ con, nhưng cứ phải cố gắng cố gắng, công viên ngày mai toàn những trò chơi nhàn tạo cực hấp dẫn. Tất nhiên cô gái nhỏ của chúng ta chỉ chơi được những trò nhẹ nhàng, tàu lượn siêu tốc hay ghế xoay cô không dám...

Buổi sáng thức dậy phát hiện điện thoại có hơn mười cuộc gọi nhớ của... Lê Quân, cô lưu số của anh bao giờ? Ngày hôm qua đưa anh mượn điện thoại, vậy là có người tự động chen tên mình vào, thường rất ít người biết số di động của cô, mà đôi lúc cô lại tắt tiếng, nên... chính là không liên lạc được.

Xem tin nhắn, cô cảm thấy rất vui vẻ, chính là sẽ mang đồ ăn sáng sang cùng nhau ăn, mười lăm phút sau chuông cửa vang lên. Không ngoài dự đoán Lê Quân mang theo cháo gà nóng hổi, có cả bánh quẩy và sữa đậu nành.

Tự tay múc đồ ăn ra chén, đưa đến cho cô, Hoài An nhìn thái độ cẩn thận của anh mà buồn cười, nhận lấy chén, cô nếm thử, chỗ này nấu rất ngon, giờ ngón tay cái lên xong cô tiếp tục chiến đấu cùng bánh quẩy. Lê Quân chủ động xắn tay áo lên rửa chén, Hoài An tròn mắt ngạc nhiên, thuận tiện khen ngợi

- Lên được phòng khách, xuống được nhà bếp, sau này ai làm vợ anh nhất định rất hạnh phúc!

- Em nhớ những gì mình nói nhé!

Hình như có cái gì không đúng, Hà An thay đồ xong tung tăng chạy xuống nhà, hôm nay đi vui chơi nên cô mặc quần jean và áo thun, Lê Quân mỉm cười

dắt cô ra xe, đến công viên vừa tham quan vừa chơi trò chơi đến trưa hai chân không đi nổi thì anh và cô đến nhà hàng dùng cơm.

Hà An thuộc tủy người không lãng phí, nên cô gọi cho bản thân thức ăn vừa đủ cho hai người, sau khi chọn xong cô mới hỏi anh có ăn được những món đó không, nếu không sẽ bỏ bớt lại, để anh chọn món khác. Lê Quân ra hiệu cho phục vụ dọn món, trêu chọc cô,

- Em sao biết sở thích của anh vậy?

Lúc này Hà An mới phát hiện do khả năng bà tám của nhóm bạn thân mà sở thích, sở trường....các thể loại từ tính cách đến đời tư của các hotboy trong trường cô gần như biết hết, chỉ là không biết đúng sai thôi. Mà cô không muốn nhớ cũng không được, ngày nào cũng như máy tưng, cứ rì rầm bên tai. Nhưng thừa nhận thì rất mất mặt vì vậy cô giải vờ ngạc nhiên,

- Em quen chọn món cho các bạn trong phòng, theo quán tính gọi thôi, không phải em nhớ ra hỏi lại anh sao?

Lê Quân mỉm cười không nói, anh từng chứng kiến cô cáu với các bạn, là đừng có tối ngày nói sở thích của người khác hoài như vậy, cô thuộc nằm lòng rồi, lúc đó anh chỉ ngạc nhiên không biết sở thích đó của người nào, cảm thấy hơi khó chịu. Anh đã chú ý ngay từ ngày đầu tiên khi Hoài An cùng ba mẹ đến nhập học, nhưng rất nhanh từ bạn bè anh biết bọn họ biết tất cả về nhóm bạn anh, xem ra cô dù muốn dù không cũng biết chút ít về mình, hôm nay đã quá rõ ràng hay sao, nhưng mà chưa đến lúc vạch trần..... dù sao cũng có liên quan đến anh nên tạm thời không chấp vậy...

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Ăn uống xong Hà An cũng chưa muốn đi chơi tiếp, hiện tại cô rất mệt, Lê Quân thấy vậy nên quyết định ra về, sáng giờ rất mệt, giờ ngồi một lúc cô chính là đi không nổi. Vì vậy, có người quyết định công cô, rất muốn từ chối nhưng ai bảo sáng giờ sung sức quá, chạy nhảy khắp nơi,... nguyên một đoạn đường cô gần như úp mặt vào lưng anh, không dám ngẩng lên.

Nhưng mà vẫn nghe được ... xung quanh người khác trêu chọc không ngừng, thật là xấu hổ mà, đến lúc đến được nói để xe Lê quân theo thê để cô xuống, mở cửa rồi ả vào trong xe, mặt Hoài An càng ngày càng đỏ.... Anh càng nhìn càng buồn cười, không nghĩ cô dễ thẹn thùng đến vậy, trong khu vực công viên có chỗ xem phim dành cho xe hơi khá rộng, thoáng và mát. Anh lái xe đến sát bên phải, mở cửa kiếng phía bên cô, sau đó nắm tay cô cùng ngủ.

Lúc thức dậy Hà An thấy tay mình đang bị giữ chặt, cô ngước lên nhìn thấy Lê Quân đang ngủ, đúng là hoàng tử của các hoàng tử, ngủ thôi cũng đẹp vậy, nhưng mà đây không phải lúc ham mê sắc đẹp, cô khẽ rút ra nhưng không làm sao rút được, anh vì cử động của cô cũng thức dậy, nghiêng người nhìn cô xong nắm chặt tay hơn ngủ tiếp.... Vậy là sao, Hà An tiếp tục rút tay về, người nào đó vẫn nhắm mắt nhưng cảnh cáo,

- Anh đang ngủ thường rất xấu tính, em mà rút tay lại anh sẽ hôn em.

Có những lời nhắc nhở có ngay hiệu quả tức thì, như hiện tại bây giờ nè, lập tức có người ngồi im, lát sau cô lạingủ tiếp. Thức dậy lần thứ hai vì cô có cảm giác có người đang nhìn mình chăm chú, cô nheo mắt phát hiện Lê Quân đang mỉm cười nhìn cô,

- Em ngủ được không?

- Dạ được, cảm ơn anh. — Sau đó Hà An quyết tâm rút tay lại.

Lê Quân cười cười giải thích:”Hồi trưa xem lịch thì anh thấy có phim kinh dị, sợ chúng ta sẽ ngủ đến lúc chiều, em hoảng sợ nên anh mới nắm tay em, bây giờ vẫn còn chiều, đưa tay cho anh, đến lúc hết phim anh mới yên tâm”

Không nghe nhắc nên cô không để ý, hiện tại vừa ngước lên, trước màn hình là một bóng đen, bất chợt bóng đen ngày càng gần, nó quay mặt lại, toàn màn hình là gương mặt đầy máu, hốc mắt trợn trắng.... Cô hoảng sợ hét lên một tiếng, Lê Quân xoay người ôm lấy cô dỗ dành.

- Không sao, không sao, phim kinh dị thôi, không có thật, có anh đây, em không sao.

- Đó là phim mà á, ai bảo anh là kinh dị, ghê quá đi, anh kéo kiếng lên đi, em nghe âm thanh ghê quá!

Anh một tay ôm cô, một tay chỉnh điều khiển, sau đó tiếp tục vuốt lưng... Qua thời gian hoảng sợ, cô cảm thấy hai người có tư thế không thích hợp, chưa kể ai đó ôm cô rất chặt, khẽ đẩy anh ra:”Cảm ơn anh, em hết sợ rồi, mình đi về đi!”

Lê Quân nhìn lại tay mình, anh hơi có cảm giác mất mát, nhưng rất nhanh anh mỉm cười, khởi động máy, chạy đi, trước mắt ra khỏi chỗ này để cho cô không sợ nữa... Hà An rất ngạc nhiên là xe chạy đang chạy lại dừng, xoay đầu nhìn anh, chưa kịp hỏi thì ai đó đã trả lời,

- Phía trước có ba hướng đi, bên trái sẽ đến nơi chuyên bán hải sản, bên trái thì đồ ăn Nhật, đi thẳng là đồ ăn Âu, em muốn ăn gì nào, trưa em cũng ăn không bao nhiêu, ngủ lại không thoải mái, nên em cần ăn thêm gì cho khỏe, nếu vẫn chưa đói lắm, thì mình đến đó gọi nước, khi nào em muốn thì gọi thức ăn sau, em thấy cái nào hợp lý?

- Đến chỗ đồ ăn Âu đi anh, em vẫn hơi mệt, chắc chưa gọi thức ăn liền đâu.

Lê Quân nghe xong liền mỉm cười cho xe chạy, đến nơi hai người lên phòng vip đặt sẵn, Hà An rất ngạc nhiên, nhưng nơi thế nào phải đặt trước họa may mới có chỗ, lại còn phòng vip, thấy cô nghi hoặc anh giải thích,

Hôm hẹn với em anh đã gọi điện thoại, đăng kí cả ba nơi, em muốn đi nơi nào liền đến nơi đó, hiện tại em thích chỗ này, anh vừa gọi điện thoại hủy hai chỗ còn lại. Em xem, thế nào hai chỗ kia cũng nhớ tên anh, sau này sợ là muốn đến cũng khó.

Hà An bật cười, có cần nghiêm trọng vậy không, nhưng mà cô cũng không vạch trần, thấy cô lại nhấn tin, Lê Quân thắc mắc,

- Anh thấy em nhấn tin, thì thoáng lại chụp hình gọi đi, khoe với bạn về anh à!

- Dạ, thói quen thôi anh, khi đi với ai em đều nhấn tin, gọi kèm ảnh cho ba mẹ xem, để có vấn đề gì ba mẹ em còn biết khoảng thời gian nào em ở đâu, làm gì,...

- Vậy em phải chụp cả ảnh của anh, ba mẹ em mới biết địa điểm, thời gian, anh chính là người thật việc thật, như vậy có việc gì ba mẹ em cứ đến bắt đền anh.

Cái này thì không được,..... Hà An mỉm cười nhưng không trả lời, hơ,.... Cô còn chưa nói cho ba mẹ biết đi cùng bạn trai, sáng giờ ba mẹ vẫn nghĩ cô đi cùng các bạn gái, nói ra để biết xử lý à,....

Vào phòng Lê Quân đưa luôn thực đơn cho cô chọn, cô biết sở thích của anh vậy cứ theo cô, ngoài miệng thì anh vẫn giả vờ là anh ăn gì cũng được. Anh thích thú nhìn cô mím môi, vẻ mặt cô thì đã như nói, hừ, anh mà dễ chịu. Hoài An gọi món cho anh trước, sau đó gọi cho mình, chỉ vài đơn giản nhưng giá tiền thì cũng không thấp.... Haiz, cô lắc đầu cảm thán, số mình thật là xui mà, mấy ngày hôm nay Lê Quân giúp cô rất nhiều, hôm qua và sáng nay anh luôn giành trả tiền, đến lúc này cô phải mời lại, giá một buổi sáng một phần ba tiền tháng của cô.

May mà bình thường cũng không ăn xài hoang phí, nên chắc cũng không đến nỗi,... ba mẹ cho cô tiền tháng tính ra khá nhiều, cô lại ít khi sử dụng nên thôi kệ, xem như lâu lâu có một lần.... Nhưng mà vẫn tiếc

Lê Quân không hiểu chuyện gì mà cô có vẻ buồn buồn, cứ nhìn thực đơn rồi lại nhủ mảy.... Đến lúc thức ăn dọn lên, Hà An dùng thử xong chính mình cảm thán, đúng là tiền nào của nấy mà, người ta chế biến ngon như thế này, vị trí lại rất tốt, giá thành tính ra là hợp lý. Tính tình Hà An chính là nếu đáng giá bao nhiêu cũng không tiếc, nhưng ngược lại một đồng cô cũng thấy lãng phí, đến lúc gọi thanh toán, Hà An nhanh nhẹn đưa thẻ của cô cho nhân viên, Lê Quân rất dỗi ngạc nhiên đến khi anh định thần thì mọi thứ đã xong.

Xưa nay chưa bao giờ lại xảy ra sự việc như vậy, anh cảm thấy anh thanh toán là chuyện hiển nhiên,...không hề nghĩ đến việc Hà An có thể chủ động ,vì thế lúc phục vụ gọi liên anh cứ thế mà từ từ mà lấy ví...

Trên đường về Lê Quân rơi vào trạng thái trầm mặc, anh hiểu hành động vừa rồi của Hà An là gì, chính là anh là anh, tôi là tôi, đơn thuần là bạn bè mời nhau, khoảng cách này vừa gần lại được kéo ra xa....Cá tính cô không phải anh không biết, đã chú ý một thời gian dài nhưng mà, mấy ngày hôm nay cứ nghĩ chuyển biến tốt,... dù sao cũng chuyển biến hơn ngày xưa nhiều, lúc trước mỗi lần đi ngang qua anh không phải liếc nhìn cô cũng lười sau.... Chỉ có bạn bè cô là reo lên gây sự chú ý, còn cô luôn luôn thờ ơ.... Hiện tại cô đã mỉm cười với anh như vậy xem ra đã cải thiện được phần nào.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: CHƯƠNG 7

Sau đó gần như đều đặn, tuần nào cũng học nhóm hai người ít nhất hai lần, xem phim một tháng một lần, hôm nào học xong cũng đi ăn, chưa kể gần như thứ bảy, chủ nhật nào Lê Quân cũng tìm được lí do để gặp mặt. Sau đó hai người cùng nhau đi ăn gì đấy, thành ra, mọi người đều quả quyết Hà An và Lê Quân chính là một đôi. Nhóm bạn của cô, nhất là Họa Mĩ, không ngày nào không trêu chọc, Hà An chỉ mỉm cười im lặng, cô nghĩ càng giải thích càng đen, mà mọi người càng vì vậy mà quả quyết mình đoán đúng.

Hà An chỉ nghĩ đơn giản là bạn bè cùng học nhóm nhưng Lê Quân thì hay có những hành động ái mộ trước đám đông, ví dụ như phui bụi trên vai áo cô, xách túi xách cho cô, luôn tận dụng mọi cơ hội đưa cô đến trường, thành ra những vệ tinh trước đó tự động cách xa. Hà An đôi lúc cũng phát giác Lê Quân có những hành động không thích hợp, nhưng cô đưa mắt nhìn sang thì anh rất tự nhiên nên Hà An tự đoán là có thể cô suy nghĩ quá nhiều. Không thể nói người khác nên bản thân cô tự động hạn chế tiếp xúc, nhưng Lê Quân là ai, anh luôn tìm được lí do hợp lí để gặp nhau, luôn thể hiện họ là bạn bè thân thiết, giúp đỡ và quan tâm nhau, khiến cho Hà An thêm khẳng định bản thân cô không tốt, nghĩ ngợi vớ vẩn, chứ không hề có một tí gì không trong

sáng với cô.

Đôi khi bị người ta mang bán mà bản thân mình còn ngồi đếm tiền họ.....

Lê Quân luôn biết cách rút ngắn khoảng cách, tranh thủ sự đồng tình của bạn bè, tạo nên sự quen thuộc, an toàn cho Hà An, dần dần khi cô mất đi sự phòng bị, anh chuyển sang thể tấn công, cứ thế đến khi chắc chắn không bị từ chối anh liền ngổ lời,

Đó là một ngày thứ bảy đẹp trời, cùng nhau trải qua một vài nơi lần đầu gặp mặt, đầu tiên cùng nhau vào siêu thị chọn ít đồ ăn vặt, rồi cùng nhau đến công viên, có kinh nghiệm lần trước nên anh và cô chỉ tham gia vài trò rồi Lê Quân chở Hà An đến nơi xem phim dành cho xe hơi ngày trước,

Lê Quân dừng xe, xoay người nhìn Hà An chăm chú, cô cảm thấy tim mình lạc nhịp, nhưng rất bối rối không biết làm sao, nhìn cô luống cuống anh rất vui vẻ, đến khi cô quay sang trùng mắt với anh, anh liền mỉm cười, nắm lấy tay cô,

- Lần đầu tiên cùng nhau đi chơi, chính nơi này em đã ôm anh, em nhớ không?

- Em không có, khi đó em quá sợ vì bộ phim kinh dị thôi!

- Hình như phim mà thì phải?

- Thì em sợ, chứ em không cố ý.

- Hôm đó anh nắm tay em trước, nhưng em ôm anh tính ra anh vẫn chịu thiệt thòi, anh chính là lần đầu tiên có người ôm như thế, khiến anh quyến luyến không muốn rời, sao đó em không thấy anh cũng thường xuyên tìm cách ôm lại em sao...

-

- Nhưng mà anh vẫn thấy thiệt thòi, anh muốn nhiều hơn nữa, em phải chịu trách nhiệm khiến cho cảm xúc anh thay đổi, khiến anh luôn nhớ đến em.

Hà An chính là không nói nên lời, có cần vô lý vậy không, nhưng mà trước khi cô kịp phản bác, Lê Quân đã chồm người tới, nhẹ nhàng hôn lên môi cô, đây là nụ hôn đầu của cô, nhưng mà đến khi Hà An kịp phản ứng người kia hôn xong, đang mỉm cười nhìn cô,

- Đó là nụ hôn đầu của em, sao anh làm vậy?

- Anh sẽ chịu trách nhiệm mà.

Sau đó kéo Hà An lại gần, ôm lấy cô, “Làm bạn gái anh nha!”. Cô chính là tức giận tiêu tan, không phải không có tình cảm nhưng mà cô không biết có quá sớm không. Với lại thời gian tiếp xúc khá lâu nên cô biết là anh hay tỏ ra lương thiện nhưng mà bản chất rất là phức tạp, anh sẽ không để người khác bắt nạt cô, nhưng cô thường xuyên bị anh bắt nạt rồi dụ dỗ.... Nếu thật sự yêu nhau có phải những ngày tháng sau này của cô chính là áp bức, bị áp bức, luôn luôn bị áp bức không?

Không thể từ chối ngay nhưng bảo cô nhận lời thì lý trí cô không đồng ý. Cô chính là không có bệnh cuồng ngược, nên Hà An, nhẹ nhàng thoát khỏi cái ôm của Lê Quân,

- Anh để em suy nghĩ thêm một thời gian nha!

Lê Quân là ai, nhìn là biết cô không phải đang suy nghĩ, mà là muốn từ chối, vì vậy anh tiếp tục hôn cô, đến khi cô thở không được anh liền buông ra, xong sau đó lại hôn tiếp,.... Hà An không làm sao chống lại được, đây không đây lại, né thì môi anh rơi xuống chỗ nào liền hôn chỗ đó. Chính là cứ như thế mà nhẹ nhàng xông đến làm loạn, cô lại không thể kêu lên, trong xe gọi thế nào bên ngoài cũng không nghe, huống hồ lúc này ở đây gần như không có ai cả.

Đến lúc Hà An ảm ức bật khóc thì Lê Quân dừng lại dỗ dành, “Ngoan, đừng khóc, làm bạn gái anh thì anh không hôn loạn, bao giờ em cho phép mới hôn, nãy giờ anh càng hôn càng ko dứt được, lại càng nghĩ càng tui thân, nụ hôn đầu của anh chính là dành cho em, em lại không chịu trách nhiệm”

Hôm nay Lê Quân chính là ép Hà An đồng ý, hơn ai hết anh hiểu tính cô, hôm nay mà từ chối thì con đường truy thê của anh cực kỳ khó khăn. Rõ ràng giăng lưới khắp nơi, vậy mà vẫn còn kẻ hở. vì vậy sau đó Lê Quân lại nâng mặt cô lên, nhẹ nhàng chạm môi, rồi tiếp tục hôn xuống.

Hà An chưa bao giờ nghĩ anh nguy hiểm đến vậy, nhưng mà nếu cô đồng ý anh sẽ nghe lời phải không.

- Nếu em đồng ý anh sẽ nghe lời, không tự tiện hôn em phải không?

- Anh hứa

- Được rồi, em làm bạn gái của anh. Anh bỏ em ra đi

Lê Quân mỉm cười thỏa mãn, may mà cô đồng ý, chứ kéo dài thì không biết anh sẽ làm tới chuyện gì. Nhưng mà vừa buông ra chính là cảm thấy mất mát, để chứng minh bản thân cứ từ từ, anh nhẹ giọng hỏi,

- Anh có thể ôm em một chút được không?

- Không để khi khác anh nha!

Hừ, cô là bị điên mới đồng ý, chiếm tiện nghi này giờ mà vẫn còn muốn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: CHƯƠNG 8

Hà An mặc dù rất nhẹ nhàng từ chối nhưng từ chối mất bất mãn Lê Quân làm sao nhìn không ra, anh vờ như không thấy, cũng đúng a, bản thân anh chính là cũng cảm thấy ép người quá đáng. Dù sao cơ hội còn dài mà.... Haiz, thật là, vẫn còn muốn ôm hôn thêm một chút,....

- Mình đi đâu vậy anh?

- Gần đây có nhiều khu vườn nông nghiệp, đến đó xem em thích tham quan bên su hào, cà rốt, rau cải hay dâu thì chúng ta sẽ vào đó. Bên đó có bán thịt nướng, em thích ăn thịt nướng mà, lần chúng ta ăn thử nha!

- Dạ.

Rất nhanh Lê Quân cho xe chạy đến khu vườn nông nghiệp, Hà An chính là muốn tham quan tất cả, dù sao mỗi chỗ cũng chỉ có thể chơi đùa một chút, hôm nay lại là ngày nghỉ, cô muốn đùa cả ngày cũng không sao.

Hiện tại trồng cà rốt không còn khó khăn như ngày trước, tất cả đều được áp dụng khoa học kỹ thuật, thậm chí có thể trồng ở nhà, tất nhiên tại nhà các qui trình sẽ không phức tạp. Mà những nơi này cũng không đại đột đem nhưng bí quyết phức tạp ra mà nói, nên các bước hướng dẫn gần như sơ xài.

Đầu tiên chọn loại đất, loại nào cũng được nhưng phải tơi, xốp, còn đất nhẹ, cát và các hạt thô nhiều thì hình thù củ biến dạng, méo mó, đất nặng là do hàm lượng sét quá cao, cây sẽ có nhiều lá, ít củ. Do hạt cà rốt có vỏ và lõi cứng nên cần vò lý cho gãy hết lõi cứng, trộn vào đất mùn, giữ ẩm, tưới nước hai đến ba ngày, rồi đem gieo. Sau đó tiếp tục tưới nước, giữ ẩm, thêm một lớp đất mỏng lên trên, dùng thuốc bảo vệ để chống sâu, rệp. Nếu mọi vấn đề đều ổn thỏa thì sau ba tháng có thể thu hoạch, ngày nắng là ngày tốt để thu hoạch cà rốt.

Lê Quân nhìn Hà An ghi ghi chép chép mà bật cười, không biết về có làm không mà ghi từ cà rốt sang cà chua, dâu tây rồi cả su hào.... Sau đó Hà An còn tham gia vào thu hoạch, lấm lem cả một buổi, nhưng cô rất thích thú, lần đầu trải nghiệm cảm giác như một người làm vườn thật sự.

Lúc Hà An tắm một cô bắt đầu hồi hận, ai bảo lúc này hăng hái quá làm gì, mưa lâm phát mà cô thì vẫn rất nhiệt tình. Lê Quân kéo cô đến khu spa bên cạnh, trêu chọc, “Người em lúc này toàn mồ hôi, không muốn anh ôm chặt không buông thì nhanh chóng vào tắm, tranh thủ massage một chút, anh đi mua quần áo khác cho em”.

Cô lúc này liền phát hiện chiếc áo voan mỏng manh lúc này gần như trong suốt, thật là xấu hổ mà, vì vậy Hà An đỏ bừng mặt vội vàng vào khu spa bên cạnh. Lê Quân mỉm cười tiến qua khu vực thời trang, dù chỉ mới ôm nhau chưa nhiều lắm nhưng anh tự tin mình có thể tìm được quần áo phù hợp cho cô.

Hà An vừa vào MeoMeo's spa là cảm nhận ngay không khí khác biệt, ngoài cái trong lành của vùng nông thôn, còn thoang thoảng hương hoa hồng. Cô đăng kí dịch vụ xông hơi và massage thảo dược. Sau đó cô vào phòng thay quần áo, đồng thời cô tắm một lúc mới tiến đến phòng xông hơi, lúc thật sự được massage thì Hà An đã ngủ quên. Thật sự thì cô chỉ chớp mắt một xíu lại giật mình thức dậy khi nhân viên massage thay đổi tư thế.

Đến lúc Hà An ra ngoài thì đã có sẵn quần áo dành cho cô, chiếc đầm voan tay lờ màu trắng, có in những bông hoa phía trên màu đỏ, nhìn rất hài hòa, đáng yêu. Cô thay đồ xong ra ngoài thì Lê Quân đang ngồi bên ghế nhắm nháp một ly trà, có lẽ cũng đợi không lâu.

- Anh đợi em lâu chưa?

- Anh ra trước em một chút thôi, để giặt ủi lấy ngay anh chỉ có thể lựa những trang phục nhanh khô, em mặc thấy thoải mái không?

- Dạ, cảm ơn anh, chiếc áo đẹp lắm.

- Mình qua kia ăn chút gì nhé!

Nói rồi không đợi Hà An trả lời, Lê Quân liền nắm tay dẫn cô sang bàn đã đặt trước, đây là một resort loại trung, có cả nhà hàng, khu nghỉ dưỡng,, khu vui chơi cũng là một phần của resort, nơi này khá xa thành phố, vì vậy resort như vậy cũng tính là xa hoa, các kiểu trang trí chủ yếu nghiêng về đồ gỗ, tạo nên cảm giác rất thanh bình và yên ả.

Thức ăn khá phong phú và đa dạng, Hà An như mọi lần, là người gọi món, luôn luôn dừng ở mức vừa đủ. Lê Quân véo khuôn mặt đang buồn ngủ của cô, “Em ăn no xong là buồn ngủ, lần nào cũng vậy, thật là đáng đánh đòn mà!”. Hà An né người, cô chính là rất sợ tuyệt chiêu này của anh, lần nào cũng làm cô đau, sờ nhẹ không được sao?

Lê Quân đưa tay ra chụp vào khoảng không, một cảm giác mát mát xuất hiện, nhưng mà không sao, lúc nào đó anh sẽ đòi cả vốn lẫn lời... Hà An thật sự không biết, haiz, rõ ràng là người bị hại mà. Vì rất buồn ngủ nên trong suốt quá trình đi theo anh, cô cứ mơ mơ màng màng, Lê Quân nhìn cô thờ dài, anh thật sự thật sự rất muốn vào resort thuê hai phòng, để cô ngủ một chút nhưng mà anh sợ cô hiểu sai ý anh. Lòng tốt đôi khi lại bị đề phòng thì rất khó chịu, huống hồ, mối quan hệ vừa tiến được một bước, rất dễ gây hiểu lầm....

Mà bây giờ anh chưa muốn đi về, ít nhất phải cùng nhau ăn thêm một buổi tối, mối quan hệ thân mật nên được duy trì, không biết bao nhiêu phút nữa thì lại có thể ôm hôn thêm một chút. Vì vậy sau khi thờ dài thêm lần nữa, Lê Quân kéo tay cô đến khu nghỉ ngơi riêng của resort, tại đây có những chiếc ghế dài cho những du khách muốn nghỉ ngơi. Qua bức màn là khu ghế có mấy massage chân, hiện tại có vẻ gặp may vì khá vắng. Lê Quân kéo Hà An đến hai vị trí phía trong, anh nằm ghế dài bên ngoài, cô phía trong,

Hà An rất muốn đi về nhà, nhưng nhìn anh có vẻ mệt mỏi, nên cô im lặng, leo lên ghế, lấy áo khoác anh đưa đắp lên người, nhắm mắt ngủ, lúc này có suy nghĩ cũng nghĩ không được gì. Lê Quân chỉ giả vờ mệt để cô không đòi về nhà, kéo dài thời gian để tăng phúc lợi....

Thời gian khoảng hai giờ trôi qua thì Lê Quân đánh thức Hà An dậy, rủ cô đi tản bộ ngắm cảnh mặt trời lặn, đây là điểm độc đáo của khu vực này, con sông nơi đây nối liền ngoài xa kia là biển cả. Ngày nào cũng vậy, ngay vị trí cuối con đường sẽ nhìn thấy mặt trời lặn, cảnh tượng đẹp thế này lúc đầu thu hút rất nhiều du khách, dần dần mọi người giống như quá quen, không còn háo hức như những ngày đầu.

Nhưng Lê Quân biết Hà An chưa từng xem nên anh cương quyết kéo cô đi ngắm cảnh, dùng 91 như anh suy nghĩ, cô tròn xoe đôi mắt nhìn về phía hoàng hôn xa tít nơi kia, có thể thấy mây, nước và mặt trời rất gần nhau, màu sắc thì nhẹ nhàng mà đa dạng, tạo nên một bức tranh thiên nhiên sống động không thể quên, cô cứ như vậy ngắm đến trời tối, vẫn còn luyến tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: CHƯƠNG 9

Cảnh đẹp có thể làm người ta nhớ mãi, nên người ở cùng cảnh cũng dễ dàng được khắc sâu, nhiều năm tháng về sau Hà An vẫn nhớ mãi không quên hoàng hôn khi ấy, cô cùng Lê Quân chỉ riêng hai người cùng nắm tay nhau dưới ánh chiều tà. Không như bình minh rạng rỡ bắt đầu một ngày mới, hoàng hôn có vẻ đẹp của riêng nó, khi nắng tắt, đầu đó màn đêm buông xuống, mang theo cái lạnh lạnh của biển, của bóng tối.

Hoàng hôn sẽ khiến người ta nhớ đến nhiều việc, thường là những góc khuất bản thân chưa muốn đối diện, Hà An cũng có những vấn đề của riêng mình, nhưng dù sao cô còn rất trẻ, tuổi đời không bao nhiêu, vấn đề cô lo nghĩ lúc này là chuyện học hành, và thật sự Hà An rất lo lắng cho những tháng ngày sắp tới.

Vừa xoay người Hà An phát hiện bản thân cô nghĩ vớ vẩn, bạn trai chẳng phải thần đồng sao, cô học cùng anh chẳng phải đang rất tốt sao. Vì vậy ngay lập tức cô cảm thấy rất vui vẻ, Lê Quân mà biết suy nghĩ của cô chắc anh sẽ cảm thấy rất đau đầu, bạn trai chỉ đề cùng nhau học thôi à, hơ...

Buổi tối mà Lê Quân dày công chuẩn bị rất ấn tượng với Hà An, khu vực gần biển, có nền và hương hoa, gió nhẹ nhàng, không khí ấm áp, anh và cô cùng nhau ăn tối, trò chuyện. Cuối buổi không biết Lê Quân làm cách nào mà trên tay anh xuất hiện một bó hoa hồng thật to, dành tặng cô, dành cho ngày đầu tiên chính thức yêu nhau.

Hà An thẹn thùng không nói được gì, Lê Quân kéo tay cô cùng nhau đi ra ngoài, khuôn viên bao bọc nơi đây là một kiến trúc mỹ lệ, giữa khung cảnh lãng mạn như vậy, anh cúi người hôn lên môi Hà An, anh dùng cánh môi mình chạm nhẹ vào môi cô, sau đó cẩn thận, tranh thủ cô còn đang tròn mắt ngạc nhiên, anh dùng lưỡi càn quét vào bên trong, đến khi cô thờ được anh mới buông tha,

- Chúng ta đã hôn nhiều như vậy, mà em vẫn quen, có lẽ cần làm nhiều một chút!

Nói rồi anh kéo tay cô ra ngoài, vừa đi vừa nghĩ nghĩ, hôm nay có nên tranh thủ thêm chút nào nữa không, quay đầu nhìn lại, thấy Hà An giờ như đã điếu, cúi mặt, nhưng mà, anh vẫn thấy rất rõ, đôi tai đỏ bừng... để lát nữa tính tiếp vậy.

Vào xe cô không nói gì, giả vờ nhìn tay mình, cô chỉ định tìm cách hoãn binh, nhưng mà đường như càng ngày càng trốn không thoát mà.

Trong lúc còn đang thẹn thùng, thì Lê Quân đã áp sát người cô, Hà An tròn mắt, người này còn muốn làm gì, nhìn thấy sự đề phòng trong mắt cô, anh ghé nhẹ tai thì thầm, ”Đây bảo hiểm cần được giải lại, em nhìn anh như vậy là có ý muốn anh làm gì?”

Cô càng thẹn thùng, nghiêng đầu né một bên, nhưng mà không gian chật chội thế này, né trái né phải đều không ổn, môi anh nhẹ nhàng lướt qua cổ cô,

- Cái này là tại em, nghiêng người nhanh quá!

- Anh, anh sao còn chưa tránh ra!
- Anh mệt quá, muốn nghỉ một chút
- Anh qua bên kia, sao lại dựa vào em!
- Dựa vào em nên mới cần nghỉ ngơi, giờ anh mà cử động không biết lại làm ra chuyện gì, em chịu khó một nhé!

Hà An thật sự cứng người khi nghe anh nói, cô ngoan ngoãn không nhúc nhích, hơi thở anh cứ phả vào cổ cô, nóng bỏng, mà một lúc lâu sau lại có xu hướng càng ngày càng đều đặn, này, không phải ngủ quên đó chứ. Lúc này, cô không biết làm thế nào, nên đành im lặng mà đợi thêm một chút, haiz, không biết một chút kéo dài bao lâu, nên sau đó Hà An cũng thiếp đi.

Nhưng cô chớp mắt chỉ chút xíu, có lẽ do cả ngày đã ngủ khá nhiều, nhưng không khí lại quá mát mẻ, người bên cạnh mang theo hương thơm quen thuộc nhẹ nhàng nên mới khiến cô an tâm mà ngủ một chút. Lúc này Hà An chắc chắn Lê Quân đã ngủ quên, mà lúc này bàn tay kia lại không an phận, ôm cô thì thôi, hện tại lại bắt đầu di chuyển. Vì vậy cô không thể nào không giữ lại tay anh, đã lỡ cử động nên cô ngồi dậy, kéo anh về vị trí cũ, nhưng mà ... hình như Lê Quân đã thức dậy nên cương quyết ôm lấy không buông,

Sau một hồi giằng co, người yếu hơn dĩ nhiên thua cuộc, Hà An hừ hừ hai tiếng, kiến anh bật cười,

- Anh ngủ quên, mà ôm em thật là thoải mái, chúng ta về nhà thôi.

Anh không dại dột mà tiếp tục đùa giỡn, làm quá thì người thiệt thòi không phải là anh sao. Vì vậy suốt đường về không phát sinh thêm tình huống quá đáng nào nữa, đến nhà, Hà An nhanh nhẹn cởi bỏ dây bảo hiểm, cô không điên mà để anh lại giúp mình.

Lê Quân cũng mỉm cười không nói, bước xuống đứng sau lưng cô, Hà An mở cửa, chưa kịp đi vào nhà thì đã bị anh chặn lại,

- Không nhớ anh sao, ít ra cũng nên ôm tạm biệt một chút chứ!

Hà An đỏ bừng mặt, liếc vội vào trong nhà, cô không muốn ai nhìn thấy, Lê Quân kéo cô lại gần, ôm lấy, “ Chưa xa nhau mà anh đã nhớ rồi, mai mình ôn tập, em không thể vì yêu anh mà lơ là việc học đâu đấy, sáng mai 7h anh qua chờ em đi ăn sáng, em đem theo sách để ôn tập nha!”.

Hà An dạ một tiếng xong mở cửa vẫy tay chào Lê Quân xong bảo nhà, mặc dù hơi luyến tiếc nhưng mà người cũng đã đi, anh mở cửa vào xe ngồi một lúc, lắc đầu mỉm cười, hôm nay về ngủ sớm vậy, sáng mai lại gặp nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Sáng hôm sau vừa thức dậy Hà An đã nghe chuông điện thoại, không biết ai mà gọi sớm vậy, hôm qua cô gặp nhiều vấn đề, tối về trần trọc, không ngủ được, rất là mệt mỏi. hôm nay ngày nghỉ mà giờ này đã gọi, không biết là việc gì nữa....

- Alo!
- Bé con dậy đi, hơn bảy giờ rồi, anh mang đồ ăn sáng qua cho em nè, mười lăm phút nữa đến nơi nhé!
- Em biết rồi!

Nói xong cô cúp điện thoại, lại dựa vào cạnh giường không sao nhúc nhích nổi, thật là buồn ngủ quá đi! Sau một hồi nghiêng tới nghiêng lui cô cũng quyết tâm phải thức dậy, vệ sinh cá nhân vừa xong, chuông điện thoại lại vang lên.

Vừa mặc áo Hà An vừa nghe điện thoại, không nghe cũng biết là ai, chỉnh trang lại đáng hoàng cô xuống nhà mở cửa cho anh. Hôm nay Lê Quân mặc áo thun quần bò đến đầu gối, nhìn rất năng động và trẻ trung, trên tay mặc dù cầm theo túi đồ ăn nhưng vẫn không mất hình tượng.

Cửa vừa mở anh đã tự nhiên bước vào, lấy thứ ăn để vào khay, rót sữa vào ly, mang đến bàn cho Hà An, mà cô cũng rất tự nhiên, ăn xong còn gói đầu lên tay ghế sofa salon, một lần a. Vì vậy sau khi dọn dẹp, rửa ly đĩa, Lê Quân ngồi xuống bên cạnh, kéo cô gói đầu lên chân anh.... Chẳng mấy chốc Hà An lại ngủ thiếp đi, căng da bụng chùn da mắt quá không sai mà.

Khoảng một giờ trôi qua, cô tỉnh giấc, gục lên gục xuống nhưng cô vẫn quyết tâm lần nữa thức dậy, vật vờ như vậy dám ngủ đến chiều tối luôn không biết chừng. Vệ sinh lại lần nữa Hà An ăn ít bánh quai rồi chuẩn bị trái cây, lúc này chỉ có ăn mới cho tỉnh người,

Lê Quân bần cưỡi, nhưng mà anh đang sắp xếp lại tài liệu, ai bảo người yêu anh siêng năng nhưng mà cách học rất thụ động, làm bạn trai nên trách nhiệm này anh phải gánh vác.

Hà An sau khi hoàn toàn tỉnh táo, liền cùng anh học, cô thầm nghĩ phương pháp anh hay thật, vẫn vấn đề như thế mà tầm nhìn xa hơn, cách giải quyết nhanh hơn, không đi vòng vèo các hướng.

Đến môn ngoại ngữ thì anh mỉm cười hướng cô đến các công thức, học từ căn bản, hẹn đến chiều cùng nhau đi đến các buổi nói chuyện của các nhóm.

Học cùng nhau khoảng ba tháng Hà An tiến bộ rõ rệt tất cả các môn, bản thân cô lại siêng năng nên vị trí top 10 toàn trường luôn có tên cô, mặc dù không thể hơn bạn trai nhưng mà như vậy cũng làm cô rất là mãn nguyện.

Chuyện tình cảm thì ngày càng vui vẻ, bạn bè xung quanh cứ trêu chọc Hà An và Lê Quân như vợ chồng già, bên nhau ấm áp mà nhẹ nhàng, thật sự bản thân Hà An cũng thấy thế, Lê Quân rất quan tâm, chăm sóc.

Thời gian cứ thế trôi nhanh, tình cảm bên nhau ấm áp cũng được hai năm thì cả Hà An và Lê Quân đều đi du học, Lê Quân đi học theo học bổng của Mỹ, còn Hà An giành được xuất học bổng từ Hà Lan, có những giai đoạn cần những quyết định cương quyết.

Cả hai đều còn trẻ, trong khoảng thời gian đã qua không biết bao nhiêu lần họ chứng kiến những người bạn hợp rồi tan, yêu nhau thắm thiết, dọn ra sống chung, sau vì cơm áo gạo tiền, vì con cái, gánh nặng mưu sinh mà trở mặt thành thù. Buông bỏ nhau, hãm hại nhau, Lê Quân và Hà An sẽ không như vậy nhưng hiện tại còn quá trẻ và con đường phía trước còn bao nhiêu gập ghềnh,

Sau bao ngày đắn đo, anh và cô đều quyết định đi du học, mỗi người sẽ bước đi trên con đường riêng, Lê Quân không đồng ý chia tay, với anh chỉ là khoảng cách xa hơn một chút nhưng công nghệ hiện đại vẫn như bên nhau.

Hà An đồng ý ước hẹn, ngày về là hai năm sáu tháng, nếu đến thời điểm đó anh vẫn chưa về cô sẽ yêu người khác.

Những ngày sau cùng học bên nhau, cứ chiều đến cả hai cùng nắm tay thong thả đi qua những nơi đã đến trong hai năm qua, từng chỗ từng chỗ, cùng nhau ước hẹn ngày về, lại có thể tay trong tay, thật sự kỉ niệm có càng nhiều, khi xảy ra chia tay thì những con đường góc phố chỉ khiến người ta luôn xót xa.

Nhưng mà chuyện tương lai nào ai biết trước, huống hồ lúc này, tình cảm vẫn luôn đong đầy, ánh mắt vẫn luôn đầy ắp những yêu thương, chuyện ngày mai hãy để ngày mai đến, hôm nay vui, hãy để hôm nay hạnh phúc vẹn tròn,

Thế rồi bên xứ người, Hà An và Lê Quân vẫn luôn cố gắng học tập, thời gian rảnh thì thoải mái làm thêm, bà mẹ cô dù không giàu có như những gia đình khác nhưng rất rõ ràng, lo cho Hà An đi học, chỉ cần cố gắng học, không ai yêu cầu cô sang làm việc kiếm tiền, ba mẹ cô không cần, hiện tại họ vẫn lo được cho cô.

Vì vậy cô gái nhỏ Hà An càng thêm chăm chỉ siêng năng, phía trước con đường nơi đó có tương lai, ai ai cũng đi làm vì tiền, vì cuộc sống mưu sinh, vì nhiều điều về sau, bản thân chỉ có thể cố gắng thật nhiều.

Thời gian liên lạc giữa Lê Quân dần ít đi, anh giải thích vì có nhiều việc, đúng hay sai thì từ lúc quyết định du học, Hà An đã muốn buông tay, dù cô yêu anh, nhưng không đến mức đánh đổi tất cả, buông bỏ chính mình. Với cô, anh là ánh sáng cho những ngày tháng cô bơ vơ, đơn độc, là người dẫn dắt cô những năm tháng đầu tiên moi vào trường, hướng dẫn cô cách học, là một người bạn, người yêu, người thầy.

Có xót xa, có thương cảm và Hà An có rơi nước mắt, nhưng thì sao, nếu anh đã muốn bước đi, cô chỉ níu giữ đến một lúc nào đó, chỉ có thể giữ người muốn ở, còn người muốn đi đã là chuyện không thể nào.

Chuyện gì đến đã đến, thông qua những người bạn, cô biết Lê Quân đang hẹn hò cùng một cô gái khác, khoảng cách xa như vậy, gia đình anh lại danh giá, là cô không xứng đáng không, thôi thì thời gian chia tay chỉ trễ hơn một năm, ngày du học chẳng phải chính cô muốn chấm dứt sao. Kéo dài đến lúc này đã là kì diệu.

Vì vậy cô đã hẹn anh nói chuyện, không nói nhiều về những gì đã biết, cô chỉ đơn thuần muốn chia tay, Lê Quân trầm ngâm hồi lâu anh đồng ý, sau đó là những tháng ngày dài cô hay lang thang trên đường hoặc vùi đầu vào sách, mang theo một nỗi đau vào giấc ngủ, trong cơn mơ cũng khóc khá nhiều lần.

Bạn đang đọc truyện *Ai Sẽ Cùng Em Đi Đến Hết Cuộc Đời* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.